

شاعیر : فەرەیدون موشیری

ح. ئەیوبزادە بەرگی کوردی بە بەردا کردوو

کوچه

مههتاو شهوی بوو گوزهرام به هه مان كوچه دا بی تو

هه موو لهش بوو به نیگا، دیده به دووی تو دا ویل،

شوخی دیداری ئەتۆ جامی وجودمی پرکرد

بوومهوه ئەو شیتته ئەوینداره که من بووم

له خه یالخانهی گیاندا گولی یادت پشکووت

پیکه نی باخی سه تان یاد

تیگه را عه تری سه تان بیره وه ریت

هاته بیرم که شهویک پیکه وه له و کووچه یه دا بووین

هه لفرین پیکه وه له و ژوانگه یه گه ریاین

ده مژمیتریک له لیواری روبرو رو نیشترین

تو هه موو رازی جیهانت له دوو چاوی رهشدا

سه ری سوو پماوی منی خولیا له نیگاتدا

ئاسمان ساف و شهو ئارام

به بزه بهخت و زه مان رام

هیشی مانگ تیژژاو له نیو ئاو

په لی دار، دهست، به ره و مانگ وهستاو

شهوو سارا و گل و سهنگ

هه موو سه رسام بو ئاوازی شه و ئاههنگ

دیتہ بیرم کہ گوتت پیم:

« عه شقی چی به سیه ئیترلیی لاده! »

رابمینہ تۆ دەمیک له و ئاوه:

ئاو ئاویئنهیه بۆ عه شقی نه ماوه

تۆ که ئه مرۆ نیگا که ت بۆ نیگایه ک نیگه رانه

تا سبهی بگره وچان، چونکه دلت ره هنی دلانه!

بۆ فه رامۆشیی ئه وین، ماوه یه ک دوور که وه له و شاره!

پیمگوتی: دوور له ئه وین؟! نازانم

دور له تۆ بوون؟ هه رگیز ناتوام

نا توانم

رۆژی ئه ووه ل که دلی من به هومیدت بالی گرت

چه شنی کۆتر له لیواری بانته نیشته

من به به ردی که تۆ لیت دام نه فریم ههروام...

گوتمه وه: تۆ هه مان راوچی ومن ئاسک له سارام

بۆ بوونه نیچیرت هه موو ئالییه ک گه ریام

له ئه وین دوور بکه وم نازانم، ناتوانم

رۆپژا روندکی په لکی داریک

مه لی شه و نالیی له تاوان و فری

وه له رین که وت فرمیسکی دوو دیده ت

پیکه نی هه یف به عه شقت!

که وته بیرم که: ولامیکت نه دا پیم

روم کردهوه نیو مالی خهیاخانهی خهم

نه پسام و نه رهویم من.

چوونه نیو تارمایی خهم، ئەو شهوه و شهوگاری تر

بیخه‌به‌ر مای له دلی زاری ئەویندار ئیتر

نا چی تۆ ، روو ناکه‌یه ئەو کووچه‌یه ئیتر

به چ حالیک لهو کووچه گوزهرم کرد